

allerede noget har beklæftet sig dermed, og da det vilde være urigtigt nu længere at opholde det ærede Thing med Sligt, saameget mere, som det maa indrømmes, at det Slags Undersøggelser egentlig ligge udenfor de Sager, der opføres paa Dagsordenen, skal jeg forsaavidt frasælbe Ordet. Derimod vil jeg tillade mig at rette en Begjæring til den høitærede Formand med Hensyn til den Afstemning, der vistnok nu snart skal foregaae. Den høitærede Formand antydede igaar, at Endringsforslaget af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (S. Sjørgensen), under Nr. 1 først vilde komme til Afstemning; men da en heel Deel Medlemmer under Forudsætning af, at Fleertallets Endringsforslag under Nr. 3 vedtages — men ogsaa kun under den Forudsætning — agter at stemme for samtlige de af Medlemmer udenfor Udvalget stillede Endringsforslag, vil jeg spørge den høitærede Formand, om han ikke seer sig istand til at indrette Afstemningen saaledes, at der først stemmes over disse, efterat Udvalgets Fleertals Forslag under Nr. 3 er afgjort.

Formanden: Jeg skal dertil bemærke, at det kan jeg ikke efter de Regler, der maae gjælde for slige Afstemninger, fordi det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Sens Sjørgensen) til § 1, i det Hele ligger meget længere borte fra, hvad der indeholdes i det oprindelige Lovforslag, end jeg kan skjønne, Tilfældet er med den Forandring, som Udvalgets Forslag under Nr. 3 vil medføre. Det førstnævnte Forslag gaaer ogsaa ud paa en heelt ny Affattelse af Paragraphen og derfor maa det først under Afstemning.

Varfod: Da Ordføreren for Udvalgets Fleertal igaar havde Ordet, skænkede han ogsaa mit Foredrag en enkelt Bemærkning, idet han erklærede, at hvad jeg havde sagt med Hensyn til Bugenhagen osv. — dette „osv“ tilhører ham — var fuldkommen rigtigt, hvilket han vel var nødt til at sige, da det virkelig var det, men han spiede til, at dersom jeg havde kjendt den senere kirkelige Lovgivning, vilde jeg neppe have omtalt Sagen

eller i alt Fald ikke have omtalt den paa den Maade, som jeg gjorde. Jeg skal dertil tillade mig at bemærke, at den ærede Ordfører jo slet ikke veed, om jeg kjender den senere Lovgivning eller ikke, men jeg veed, at baade han og Andre gjorde Kløgest i ikke at omtale andre Medlemmers Kjendskab til Et og Andet, naar de ikke ere overbeviste om, at dette Kjendskab virkelig finder Sted, og jeg veed endvidere, at jeg i det Dieblif slet ikke havde Brug for Kjendskabet til den senere Lovgivning, forbi det, hvorpaa det kom an, ene og alene var at godtgjøre, hvad jeg ogsaa troer, jeg godtgjorde, at det er fuldstændig lutherisk at betragte Kalbelsen fra Menigheden som tilstrækkelig og at betragte Indvielsen til et Embede ved en Præst som ligesaa god og gyldig, som naar den stæer ved en Biskop. Det var ene og alene det, jeg sagde, og deri maa den ærede Ordfører uden Hensyn til den Lovgivning, som ligger mellem Luthers og vore Dage, give mig fuldkommen Ret, hvorfor jeg ikke skjønner rettere, end at det, han udtalte angaaende mit formodede Kjendskab til en vis Lovgivning, var aldeles ørkesløst. — Da den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) havde Ordet, var jeg ikke saa heldig — det var ikke hans, men tilfældige Omstændigheders Skyld — at høre mere end de allersidste Sætninger. I disse sagde han imidlertid saa Meget og saadanne Ting, at jeg fuldstændig maa slutte mig til den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) i hans Forbanselse over, at Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds igaar havde talt, som han talte, og jeg skal tillade mig at dvæle ved et Par Uttringer af ham. Han nævnte en Kjendsgjerning, som jeg slet ikke seer vedkommer nærværende Sag; men naar han bragte den paa Bane, og det saaledes som han gjorde, forekommer det mig, at jeg maa være berettiget til ligesom jeg anseer mig opfordret og tvungen til at besvare den og forsvare dem, han angreb paa en Maade, der i mine Tanker var alt Andet end bespøiet. Han fremhævede, at Mænd i Statskirken for en 40 Aar siden fremtraadte og paaviste, at de og de Præster lærte anderledes, end de ved deres Embedsbed vare forpligtede til, samt forbrede dem